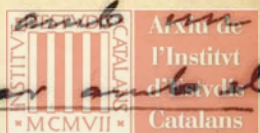

264/

(algú) cara a cara amb
altre. El vaig encaronar amb el
seu pare | pron.

X

encarbonar v. tr. Embutar amb
carbó, emmarcarar

encarcanyar v. tr. fer emparar
a algú (una beuda) carada
s'acuitava a fer aigua de vale-
riana i me l'encarcanyava
per força

encarcament m. Qualitat
d'encarcat.